

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De filio eius Constantino, qui adolescens quum esset, vna cum
Diocletiano, quando Palaestinam peragraret, versatus erat. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

regiam ipsam coiuerit, nihil ab ecclesiæ forma distare uideretur. In qua inerant dei ministri, qui continuos cultus pro imperatore etiam tum obierunt, cum piorum hominum genus & uerè deo inseruientium alibi apud gentilium multitudinem ne nominari quidem absque periculo poterat.

Quòd Diocletiano & Maximiano, imperio exutis, postea Constantius primus Augustus fuerit, numerosa natorum sobole insignis. CAP. XII.

OB quas quidè res, neq; id adeò diu pòst, deus illum egregiè remuneratus est, Sic ut iam in imperii gubernatione primas facile obtineret. Illi enim, qui clauum imperii ante eum tenuissent, nescio quo modo, repentina animorum facta mutatione, post primum annum, quo Ecclesiæ dei graui fuissent obsidione oppugnata, imperio se sponte abdicarunt. Constantius de reliquo solus, & summus imperator, & Augustus appellatus est, qui tum initio, Cæsarum ac imperatorum diademate illustratus, & inter hos primas adeptus, tum postea in hoc honoris gradu exploratè, qualis esset perspectus & cognitus, à Romanis ad summam dignitatem elatus fuit, & quatuor imperatorum, qui pòst cum eo regnabant summus, & Augustus nuncupatus. Quin etiam solus præter cæteros imperatores, propter liberorum probitatem excelluit, permagna utriusq; sexus caterua in lucè edita susceptaq; Cum autem ad summam prope senectutem prouectus, communi naturæ, quod debebat, esset persecuturus, & iam migraturus è uita, deus tum rursus facinus quoddam planè admirabile, eius causa edidit: qui ei mortem oppetituro sua prouidentia curauit, ut filius eius natu maximus Constantinus ad capescendum imperium præsto esset.

De filio eius Constantino, qui adolescens quum esset, una cum Diocletiano, quando Palestinam peragraret, uersatus erat. CAP. XIII.

ISte, ut supra diximus, in medio illorum, qui erant cum patre consortes imperii, more illius ueteris dei prophetæ Moysis, quotidie uersabatur, & ubi excelsit

EVSEBII DE VITA

excessit ex pueris, & iam ad adolescentiam peruenit, summo apud illos honore dignatus fuit. In qua ætate & honore nos eum vidimus, cum Palæstinorum regionem vna cum imperatore, qui cæteros anteibat ætate, peragret. Ad cuius dexteram assistens, illis, qui eum videre cupiebant, se adolescentem facile præstantissimum declarauit: utpote in quo eximia regie cuiusdam indolis indicia, ex eo quidem tempore, elucere cœperunt. ut enim corporis compositione ad pulchritudinem apta, & statuxæ (ut ætas tulit) proceritate, nemo cum illo comparari potuit, & virium etiam firmitate tantum superauit æquales, ut illis non nihil terroris iniiceret. Sic virtutibus animi multo magis, quàm corporis ornamentis nobilitatus est: quippe modestia primum suum decorauit animum: deinde politiore literatura, tum prudentia à natura propè insita, ad extremum sapientia diuinitus animo cõsignata, tanquam alimentis quibusdam eximiè educauit.

Constantinus ad patrem, propter Diocletiani insidias reuertitur. CAP. XIII.

Quem quidem cum illi, qui tum rerum potiebantur, adolescentem generosum esse, robustum, procerum, excelso & erecto animo præditum animaduertent, inuidia simul fuerunt & metu perculsi. Qua re inducti, tempus opportunum obseruant sedulo, quo graui aliqua contumelia eum afficiant. Quod quidem adolescens animaduertens (siquidem dei nutu insidie contra illum comparatæ, semel & iterum fuere perspicuè deprehensæ) fuga salutem quæsiuit: atque in ea re exemplum magni prophete Moysis est probè imitatus. Deus etiam omnia eius causa faciebat, prouidè prospiciens, ut in tempore præsto esset ad patri succedendum.

Constantii mors, Constantinum filium imperatorem relinquentis. CAP. XV.

EXtemplò enim, vbi insidiarum machinas effugit, celeri gradu accessit ad patrem: & protinus post longum temporis interuallum, quo abfuerat, in eius cõspectum